

ಅಂಗ್ರೇಯಲ್ಲಿ ಅರಮನೆ

ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲ

ನನ್ನಿಂದ ಪನಾಡರೂ ತಪ್ಪು ನಡೆದರೆ, ‘ತಪ್ಪಾಯ್ತು, ಕ್ಕೆಮಿಸಿ. ಮುಂದಿನ ಬಾರಿ ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡ್ತಿನೀ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬೀಗುಳಿಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಆಸ್ತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನನ್ನ ಅಜ್ಞ ತೀರಿಕೊಂಡಾಗ ಅಪ್ಪ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿ, ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಭಾವೆ ಹಾಸಿ ಇಡುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ನಾನು ಚಾಪೆ ಹಾಸಿ, ಎಂದಿನತೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ತಲೆದಿಂಬನ್ನೂ ಇಟ್ಟ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಅಪ್ಪ ಹೋವೆಗೊಂಡಾಗ ನನಗೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ‘ನಾರಿ, ಮುಂದಿನ ಸಲಹೀಗೆ ಮಾಡಲ್ಲ... ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ತೀರಿಕೊಂಡಾಗ ದಿಂಬು ಎಲ್ಲಾ ಇಡಲ್ಲ...’ ಎಂದೆ. ಅಪ್ಪ ಉರಿವ ಕೆಲ್ಪಿನಿಂದ ನೋಡಿದಾಗಲೇ ನಾನು ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಬಾರದಿತ್ತು ಅನಿಸಿದ್ದು.

ವೇದಾ ವಾಸ್ತವ್ಯ, ಹುಬ್ಬಳಿ

ಮೂರ್ತಿ ಮನೆ

ಮುಸ್ಸಂಜೆ ಸಮಯ. ಅಜ್ಞ, ಅಜ್ಞೆ ತಮ್ಮ ಎರಡು ವರ್ಷದ ಮೇಲ್ಮೈಗಳನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮನೆಯ ಜಗಲಿ

ಮೇಲೆ ಮಳಿತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮತ್ತೊಂದು ಅಜ್ಞ, ಈ ಅಜ್ಞಿಯನ್ನು ಕರೆದರು. ಮೊಮ್ಮೆಗೆನಿಗೆ, ‘ಪುಟ್ಟಾ, ಇಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞನ ಜೀತೆ ಆಡಿರು. ಇದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿತ್ತಿನೀ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಜ್ಞೆ ಎದ್ದು ಹೇಳಿದವರು. ಇದಾರು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ವಾಪ್ಸು ಆದರು. ಆಗ ಜಗಲಿ ಮೇಲೆ ಮೊಮ್ಮೆಗ ಒಬ್ಬನೇ ಇದ್ದ. ಅಜ್ಞ್ಯ ಎಲ್ಲಿಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಅತ, ‘ಮೂರ್ತಿ ಮನೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ತಂಬಾ ಹೊತ್ತಾದರೂ ಅಜ್ಞ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅಜ್ಞೆ, ಮನೆ ಇಳಿಗಿನ ಮೂರ್ತಿಮನೆ(ಟಾಯ್ಲೆಟ್) ಬಳಿ ಬಂದು ಎರಡು ಮೂರು ಬಾರಿ ಕೊಂಡರೂ ಒಳಗಡೆಯಿಂದ ಉತ್ತರ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅಜ್ಞೆ ಪಚ್ಚಿಗಿ ಮನೆಯ ಬಾಕಿ ಕೋಟೆಯತ್ತ ನೋಡಲು ಮುಂದಾದಾಗ ಹೊರಗಡೆ ಗೇಟು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅಜ್ಞನನ್ನು ಕಂಡು, ‘ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದೀ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅಜ್ಞೆ ‘ಮೂರ್ತಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೀ’ ಎಂದರು.

ಅರವಿಂದ ಜಿ.ಜೋಣಿ